

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 46494-08-19 מדינת ישראל נ' שוורץ

לפני כבוד השופט איתי הרמלין

בעניין: **מדינת ישראל**
ע"י עו"ד אבישי דויטש

המאשימה

נגד

איתי שוורץ
ע"י עו"ד שמואל פלישמן

הנאשם

הכרעת דין

מן הסיבות שאפרט להלן החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית שבה הוא מואשם בכתב האישום, אך זאת בגין החזקת חלק מכמות הסמים שבהחזקתה הואשם ולא כולה.

הראיות

1. העד המרכזי בתיק זה הוא הבלש אביתר, שדו"ח הפעולה שכתב (ת/1) הוגש כתחליף לעדותו הראשית. לפי הדו"ח, ביום 3.3.2019 במהלך סריקה שגרתית ברחוב בבני ברק הריח ריח חזק של מריחואנה. הוא הלך בעקבות הריח אל תוך חניה שנמצאת במקום. הוא הגיע אל מקור הריח בפנינת החניה, ושם, מאחורי קרטונים שהיו במקום, ראה שקית כהה. הוא פתח את השקית וראה בתוכה פרחי מריחואנה. הוא דיווח על כך למפקדיו, ובתיאום איתם החזיר את השקית למקומה, והתמקם לתצפית על המקום יחד עם הבלש אבי. אחרי מספר דקות, בסביבות השעה 19:40, הגיע למקום הנאשם ונכנס לתוך הסככה (מקפץ התיאורים כחניה וכסככה הסיק השוטר בעדותו בפניי שמדובר בחניה מקורה). הנאשם יצא מהסככה עם השקית שאותה מצא העד מוקדם יותר, והלך למכוניתו שחנתה בסמוך. הבלשים רצו בעקבותיו, ופתחו את דלתות המכונית. אחרי פתיחת הדלתות, ראה העד את השקית מן הסככה מונחת על רצפת הרכב לפני המושב שליד הנהג. כששאל את הנאשם מה יש בשקית, השיב הנאשם שאינו יודע. הבלש תפס את השקית, ויחד עם שותפו ועם הנאשם חזרו לחניה. בחיפוש שערכו במקום מצאו שתי שקיות נוספות שבהן מריחואנה. לפי הדו"ח אחת השקיות נמצאה בתוך ארונית שהייתה במקום. ברשותו של הנאשם נתפסו 586 ג' במזומן. במהלך המפגש של הבלשים עם הנאשם, הם הודיעו לו פעמיים שהוא עצור. בפעם השנייה, לאחר תפיסת השקיות הנוספות, הודיע לו העד שעומדות לו זכות השתיקה וזכות ההיוועצות. לאחר שהגיעו לתחנת המשטרה, נועץ הנאשם עם עורך דין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 46494-08-19 מדינת ישראל נ' שוורץ

2. עדותו של הבלש אביתר בבית המשפט ניתנה קרוב ל-6 שנים לאחר המקרה, והוא כלל לא זכר אותו. על פי מה שכתב בדו"ח הפעולה אמר הבלש כי בחניה היו מספר ארגזים וארונית, ש"גם בהם אפשר לסרוק". הבלש ציין כי על פי דו"ח הפעולה שלו, שלוש השקיות לא הוסתרו אחת ליד השנייה, והוא הבחין בשקיות הנוספות רק כשערך חיפוש במקום¹. הבלש ציין שאינו יודע מי בעליה של החניה המקורה שבה נמצאו הסמים.
3. גם בדו"ח הפעולה של הבלש אבי (ת/4) נכתב כי מספר דקות אחרי שהתמקם עם עמיתו במארב, הגיע הנאשם לסככה, ויצא מתוכה כשבידו שקית שחורה. הנאשם הלך למכוניתו שחנתה בסמוך, נכנס אליה, והתיישב במושב הנהג.
4. הבלש אבי, שאף הוא העיד בבית המשפט כ-6 שנים לאחר המקרה, הביע צער על כך שאינו זוכר כלל את המקרה. הבלש אבי העריך שלא ציין בדו"ח שהבלש אביתר הריח סמים, כיוון שלא היה זה משהו שעשה הוא עצמו.
5. בדו"ח המעצר (ת/5) נכתבה תגובתו של הנאשם: "אני לא מזדהה".
6. על פי הראיות שהוגשו (ת/1-3, ת/9-10, נ/1), בשקית שנתפסה לפי הטענה אצל הנאשם היו 150 גרם קנביס, ובשתי השקיות הנוספות כ-75 גרם קנביס וכ-650 גרם קנביס. מן המוצגים גם ניתן ללמוד כי לא היה דמיון ויזואלי בין שלוש השקיות – כל אחת מהן הייתה בצבע אחר, ולא היה עליהן לוגו משותף. אין ראיה לכך שטביעות אצבע של הנאשם נמצאו על אחת השקיות, ולמעשה כלל לא ברור אם נערכה בדיקת טביעות אצבע על גבי השקיות (ראו נ/1).
7. לפי המענה לאישום, הנאשם החזיק בידו שקית מקיוסק הסמוך לחניה שממנה לפי הנטען בכתב האישום לקח את הסמים, ובשקית מן הקיוסק לא היו סמים. הנאשם הכחיש כל קשר לשתי השקיות שנתפסו בחניה.
8. בעדותו הראשית בבית המשפט סיפר הנאשם כי האירוע התרחש בשעת חשיכה. לדבריו, היה בדרכו מתל אביב להוד השרון ואסף טרמפיסטים בצומת מסובים. במהלך הנסיעה החליט להביאם למקום שאליו ביקשו להגיע, וכך הגיע למקום שבו נעצר. הוא ניצל את ההזדמנות וירד לקנות בקיוסק סמוך. כשחזר למכוניתו קפצו על הרכב שני בלשים – אחד מכל צד. בעוד הוא מתרכז בבלש שליד חלון הנהג, הבלש שבצדה השני של המכונית החזיק בידו שקית ושאל אותו עליה. לדברי הנאשם, הוא אינו יודע מאין לקח הבלש את השקית. הבלשים לקחו אותו לחניה שהייתה צמודה לקיוסק, ערכו בה חיפוש, ומצאו סמים. לדבריו, שתק בחקירה כיוון שהחוקר לא אפשר לו למסור גרסה.

¹ עמ' 33 לפרוטוקול הדיון מ-23.12.2024.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 46494-08-19 מדינת ישראל נ' שוורץ

9. בחקירתו הנגדית הבהיר הנאשם שהוא סבור ששקית הסמים כלל לא הייתה במכונית, ובוודאי הטרמפיסט שישב לידו לא אמר לו שהוא מחזיק שקית ובה סמים. לדבריו, יתכן שהשקית הייתה על הרכב או לידו, והדגיש שהוא לא ראה מהיכן לקח אותה הבלש כיוון שהיה עסוק בשיחה עם הבלש שעמד בצד השני של המכונית (לידו). כך או כך אין לו לדבריו כל קשר לשקית זו. לדבריו, יצא עם שקית מן הקיוסק הסמוך לחניה שבה נמצאו הסמים, וכלל לא היה במקום שבו נמצאו הסמים². הנאשם הוסיף כי: "אי אפשר לראות שום דבר. זה חניה מכוסה ומקורה. יש פתח אחד, כביש סואן בבני ברק. חושך מוחלט. אין סיכוי לראות אותי, אין סיכוי לראות מישהו שם. אין דבר כזה"³. הנאשם אישר כי אין לו כל היכרות מוקדמת עם מי מהבלשים שהיו מעורבים באירוע, ואמר שאינו טוען שהם משקרים אלא אולי טועים. הנאשם טען שאת סיפור הטרמפיסטים העלה בפני סניגורו. גם בחקירתו הנגדית חזר הנאשם וטען ששקית בחקירה כיוון שלא אפשרו לו למסור גרסה, ולא חתם על ההודעה כי אין לו אמון במשטרה. הנאשם גם הכחיש שאמר בפתח חקירתו שהתייעץ עם עורך דין.

10. עיון בהודעתו של הנאשם במשטרה (ת/7) והאזנה לתיעוד האודיו-ויזואלי של החקירה (ת/8) מלמדים כי הנאשם נועץ בעורכת דין מטעם הסניגוריה הציבורית לפני החקירה, טען בחקירה שאינו מבין במה הוא חשוד, ושומר בחקירה על זכות השתיקה (השיב לכל שאלה במילים: "כל מה שיש לי להגיד אני אגיד בבית המשפט", או: "בית משפטי"). בניגוד לטענתו בעדותו בבית המשפט, החוקר לא מנע ממנו לומר דבר. הנאשם סירב לחתום על הודעתו הכתובה.

הכרעה

11. לאחר שבחנתי את הראיות ואת טענות הצדדים, אני מוצא כי הוכח מעבר לספק סביר שהנאשם החזיק בשקית שבה היו 150 גרם קנביס. לא ראיתי כל סיבה לפקפק בדו"חות הפעולה של שני הבלשים שעצרו את הנאשם. כפי שציין הנאשם עצמו, מדובר בבלשים שאין להם כל היכרות מוקדמת איתו, ומכאן שאין להם גם שום סיבה לטפול עליו אשמת שווא. אין כל הסבר אחר להסתערותם של הבלשים על מכוניתו של הנאשם, אלא זו שמסרו הבלשים עצמם. כלומר, הם ראו את הנאשם יוצא עם השקית ממקום המסתור שבו זיהה מוקדם יותר הבלש אביתר את השקית עם המריחואנה שאיתר באמצעות חוש הריח, ואחר כך מצאו את השקית בתוך מכוניתו של הנאשם. מכאן ההיסק ההגיוני ברור: הנאשם לקח את שקית הסמים והניח אותה במכוניתו. אין כל סיבה לחשוב שהבלשים טעו לחשוב שהנאשם יצא מהחניה בעוד בפועל יצא מקיוסק סמוך. יתר על כן, אילו הייתה השקית שהביא הנאשם למכוניתו שקית אחרת מזו שראה הבלש אביתר מוקדם יותר במקום המסתור, היו הבלשים מוצאים את השקית שראה השוטר אביתר מונחת במקומה המקורי בחניה בעת שחזרו למקום עם הנאשם כדי לערוך בו חיפוש.

² עמ' 74 לפרוטוקול הדיון ב-17.2.2025, ש' 12-13.
³ עמ' 73 לפרוטוקול הדיון מ-17.2.2025, ש' 29-31.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 46494-08-19 מדינת ישראל נ' שוורץ

12. העובדה שהנאשם שתק בחקירה וסירב לחתום על הודעתו, אינה מתאימה לאדם חף מפשע שיש לו טענות הגנה טובות, ופוגעת במשקל הגרסה שמסר לראשונה בבית המשפט כגרסה כבושה - הן אודות הקיוסק והן אודות הטרמפיסטים (גרסת הנאשם כללה הצגתו העצמית כאדם נדיב שסטה מדרכו כדי להביא טרמפיסטים ליעדם המדויק). אני דוחה כבלתי אמינה לחלוטין את הכחשתו של הנאשם שאינה מעוררת כל ספק בגרסת השוטרים.

13. מנגד, לא הוכח מעל ספק סביר שהנאשם החזיק גם בשתי שקיות הסמים הנוספות שנמצאו על ידי השוטרים בסככה. מדו"ח הפעולה של הבלש אביתר ניתן להבין כי השקיות לא היו מונחות אחת ליד השנייה – שתיים מאחורי ארגזים ואחת בתוך ארונית. ההפרדה בין השקיות עולה בבירור מכך שהבלש הבחין במקור רק בשקית אחת, ורק לאחר שערך חיפוש מדוקדק מצא את שתי השקיות הנוספות. שקיות הסמים היו בצבעים שונים ולא היה כל פרט פיזי או אחר שיקשור ביניהן. לא נמצאו טביעות אצבע של הנאשם על השקיות (לא בטוח שהעניין נבדק). לא הובאו ראיות שהנאשם הוא הבעלים או המחזיק במקום שבו נמצאו הסמים. כאשר מדובר במקום פתוח שבו שלל ארגזים וארונית, אין לפסול את האפשרות שאנשים שונים מצאו אותו מתאים לשמש כמחבוא סמים. יתר על כן, יתכן גם שמאן דהוא, שהוא המחזיק המקורי בסמים, שלח את הנאשם לקחת מן המקום את שקית הסמים שנתפסה ברשותו, והנאשם אינו קשור לכלל הסמים שאותרו בחיפוש ולא הוכח שהוא ידע על הימצאם במקום. לפיכך, אני מזכה את הנאשם מהטענה שהחזיק בסמים שנמצאו בשתי השקיות הנוספות.

14. בהתאם לחזקה הקבועה בפקודת הסמים שלפיה החזקה של יותר מ-15 גרם קנביס אינה לצריכה עצמית, שלא נסתרה על ידי הנאשם, אני קובע ש-150 גרם קנביס הוחזקו על ידי הנאשם שלא לצריכה עצמית.

15. לנוכח האמור לעיל אני מרשיע את הנאשם בכך שבמקום ובמועד האמורים בכתב האישום החזיק ב-150.31 גרם קנביס שלא לצריכה עצמית, ובכך עבר עבירה לפי סעיפים (א)7 ו-(ג)7 רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.

ניתנה היום, 25 בפברואר 2025, במעמד הצדדים.

איתי הרמלין, שופט